

פרק ט'

- **פסוק א'** - ראיתי את ד' עומד על המזבח בביהמ"ק, אמר למלאך שיכה את המשקוף שנקרא כפתור על שם ציור הכפתורים שיש עליו, ומכח ההכאה ירעדו המזוזות, הרמז הוא: המשקוף רומז למלך שיהרג, המזוזות רומזות לשרים, לפני שיגלו האנשים יגלו אוצרות הכסף, הן אוצרות ביהמ"ק הן אוצרות המלך את בניהם ובנותיהם אהרוג בחרב, מי שירצה לברוח לא יוכל ולכן לא תשאר שארית.
- **פסוק ב'** - גם אם יעשו תחבולות להינצל לא יצליחו. הנביא נותן דוגמאות. גם אם יחפרו בעומק האדמה להתחבא שם משם אקח אותם, גם אם יעלו להרים גבוהים אוריד אותם משם.
- **פסוק ג'** - אם יתחבאו במערות שבראש הר הכרמל אחפש אותם ואקח אותם משם, אם יסתתרו ממני בעומק קרקעית הים, אצוה על הלווייתן שמכונה בשם נחש שינשכם.
- **פסוק ד'** - גם אם יכנעו לפני האויב וימסרו עצמם לשבי בכדי שהאויב ירחם עליהם, לא תועיל להם ההכנעה כי האויב יהרגם בחרב, ואשים את עין השגחתי עליהם לעשות להם רק רע.
- **פסוק ה'** - ד' שהוא אדון לכל הצבאות, כאשר יגע בארץ תהא נמסה, וישחתו כל יושבי הארץ, ויעלה עליה מים לכסותה כמו יאור מצרים שעולה על כל הארץ להשקותה, כאשר עולים המים מעלים הם אתם לכלוך וטיט ואח"כ שוקע הטיט, הנמשל לאחר שיכלו הרשעים תהיה הרווחה לצדיקים.
- **פסוק ו'** - ד' יסד את הגלגלים בשמים כמו בנין שבנוי קומה על גבי קומה, ואת קבוצת יושבי הארץ על הארץ הושיבם, קורא למי הים שיעלו לעננים ושוב מורידם על הארץ, אדני שמו שהוא אדון הכל.
- **פסוק ז'** - כמו שבני כוש עבדים לעולם כך אתם בני ישראל עבדים לד' לעולם, כי הרי העליתי אתכם מארץ מצרים מבית עבדים להיות לי לעבדים, אבל את פלשתים שהם מכפתור לא העליתי מהמקום שגלו שמה, ואת ארם שהוגלו ע"י אשור לקיר לא אעלה.
- **פסוק ח'** - והואיל ואתם עבדי ומרדתם בי, אשים את עין השגחתי על מלכות ישראל שהיא חטאה, ואשמיד אותה

מעל האדמה, אבל רק את המלכות אשמיד (שלא יהיו עוד מלכים) ולא את כל המון העם.

- פסוק ט' - הנה אני גוזר לנענע את בית ישראל ולהזיז אותם ממקומם כמו שמנענעים תבואה בכברה, העפר הדק נופל והאבנים היותר גדולות נשארים, כך אהרוג את הרשעים והצדיקים ישארו.
- פסוק י' - החוטאים שבעמי שאמרו לא תתקרב אלינו הרעה לפי שלא האמינו בשכר ועונש ימותו בחרב.
- פסוק י"א - כאשר יכלו הפושעים, אחזיר מלכות לבית דוד שנפלה והושפלה בימי הגלות (מכנה אותה בשם סוכה כמו סוכה שמסוככת ומגינה), והפרצות שנפרצו בה ע"י שהיתה מלכות גם לישראל אגדור, ומה שהיתה הרוסה בזמן הגלות אבנה מחדש, ותהיה בנויה כמו שהיה בימי דוד המלך.
- פסוק י"ב - כל זאת אעשה כדי שעמי הם הצדיקים שנקרא שם ד' עליהם יירשו את מי שישאר מאדום ומשאר הגוים ויהיו להם לעבדים.
- פסוק י"ג - הנה ימים באים, תצמח הרבה תבואה, שיהיו עוסקים בקצירה עד זמן החרישה ויפגשו החורש עם הקוצר, ויהיו ענבים רבים עד שיפגשו דורך הענבים במי שמוליך התבואה לזריעה, יגדלו ענבים רבים בהרים עד שייראה כאילו נוטף יין מההרים, ובגבעות יהיה מרעה שמן ויזל חלב מהגבעות ויראה כאילו הגבעות נמסות חלב.
- פסוק י"ד - אעמיד את בני ישראל שהיו בשבי בשקט ובשלוה. הערים שהיו שוממים יהיו מיושבים, ולא יגלו עוד, יטעו כרמים וישתו את היין, יזרעו גינות ויאכלו את הפירות ולא כמו שהיה בעבר שאויב אכל את הפירות.
- פסוק ט"ו - יהיו בארצם כעץ נטוע בשורשים חזקים, ולא יעקרו עוד מעל אדמתם שנתתי להם.